

Drucker Sándor

Ez édesapám [Drucker Sándor] a munkatársaival a szegedi Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat boltja előtt.

Apám 4 polgárit végzett, és utána kitanulta az órás mesterséget. Később órás mester lett Szegeden. A papa órásboltja egy kicsi bolt volt, az úgynevezett Zsótér-házban, a Széchenyi téren, a városháza mellett. A ház homlokzati részén volt néhány üzlet, többek között mellettünk, a kapubejárattól balra volt a Tombác vendéglő, ahova néha átmentünk egy zónapörköltet megenni apámmal.

Az órás műhely a kaputól jobbra helyezkedett el. A boltnak kis kirakata volt, és bent a boltban a helyet a pult uralta, ahol apám kiszolgált a vevőket. Ha valaki jött vásárolni, főleg piaci napokon, szerdán és szombaton, apám a pult mögött állva fogadta a kuncsaftokat. Két üveges vitrinben órák voltak, vekkerórák főleg, és hátul volt egy kis hely, ahova be lehetett menni, és lehetett többek közt uzsonnázni is. A bolt hátsó részében pedig egy nagy óra állt. Volt a boltban két kis munkaasztal, az egyiknél apám dolgozott, a másiknál pedig a segédje, Farkas Jóska. A segéd Kistelekről, ami Szegedtől kábé negyven kilométerre van, járt be mindennap dolgozni. Ő nem volt zsidó, apámnál tanulta a szakmát.

A miénk egy kis bolt volt, miközben ennek a háznak a sarkán volt egy nagy óra-ékszer üzlet is. Mülhofferék üzlete hatszor nagyobb volt, mint a miénk, de nem volt igazi konkurenciánk, mert a mi életünket az órajavítás határozta meg, és nem az értékesítés. Apám az órákat a szegedi óra- és ékszer-nagykereskedésből és utazó ügynököktől szerezte be.

Én nagyon büszke voltam arra, hogy az apám révén árult vekkerórákon rajta volt egy fölirat: "Drucker Sándor órás mester, Szeged Széchenyi tér 9". Voltak ott azért előkelő órák is, például Omega órák, de nem ez volt a meghatározó, hanem a javítóműhely és az órás mesterség. Ékszert is árult apám, amit alapvetően utazó ügynököktől vett, akik a különböző cégeket képviselték, és rendszeresen fölkeresték az ügyfeleket, így apámat is.

A háború után apám újra megnyitotta az órásműhelyét, és ott dolgozott az államosításig, 1948-ig. Ezután az Óra és Ékszerkereskedelmi Vállalat szegedi boltvezetője lett.